

sig om Ændringer i, Tilføjelser til eller Fornyelse af en bestaaende Lov, er det ikke ualmindeligt, at en af Ordførerne giver en kort Oversigt over den paagældende Lovs Udvikling. Jeg skal i det foreliggende Tilfælde afstaa herfra, idet det her drejer sig om Ændringer i en Lov, der er af en saa ny Dato; at man maa gaa ud fra, at de allerfleste af Tingets ærede Medlemmer har Forholdet præsent.

Der er fra mange Sider fremsat Ønsker og Forhaabninger om, at denne Skattelov helt maatte høre op og glide ud; og jeg er ganske overbevist om, at det vilde have været den højtærede Finansminister en stor Glæde, om de finansielle Forhold havde været af en saadan Art, at Ministeren kunde have stillet Forslag i saa Henseende. Men det er desværre ikke Tilfældet; det er derfor nødvendigt, at denne Lov fortsætter, og man maa saa glæde sig over de Ændringer, der foreslaas i Lovforslaget, Ændringer, som efter min Mening paa væsentlige Punkter er en Imødekommenhed til forskellige Sider.

Naar der foreslaas Fritagelse for en Række offentlige Institutioners Køretøjer, saa er dette ikke alene at opfatte som en Imødekommenhed overfor de paagældende Institutioner, men ogsaa som en Imødekommenhed overfor de Kommuner, som disse Institutioner sorterer under; og denne Imødekommenhed vil om end kun i ringe Grad, fordi det drejer sig om forholdsvis smaa Beløb, dog i alle Tilfælde være et Skridt i den rigtige Retning med Hensyn til at skabe Mulighed for en Nedsættelse af Skatterne ude i Kommunerne.

Efter at Forslaget om Afgiftslov for Automobileer havde været til tredje Behandling her i Tinget, kom der fra Droskeejernes Side en ret skarp Kritik frem overfor den Form, som denne Afgiftslov havde faaet, en Kritik, der i særlig Grad tog Sigte paa, at man ikke havde opretholdt den Fritagelse for Vægtskat, som var foreslaaet i det af Regeringen fremsatte Lovforslag. Det glæder mig derfor, at der ved nærværende Lovforslag er vist Droskeejerne en Imødekommenhed, idet jeg først aar Forslaget saaledes, at praktisk talt alle de Drosker, som er indregistreret og bliver brugt efter en Kommunes gældende Droskeordning, kan blive fritaget for denne Omsætningsafgift.

I særlig Grad vil jeg udtale min Glæde over det Hensyn, der er taget til den indenlandske Karosserifabrikation derved, at det foreslaas, at man i Lovens § 1, 2det Stykke, ændrer $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{5}$. Karetmagerfaget har været ude for en ganske alvorlig Revolution

paa Grund af de ændrede Trafikfaktorer, vi har faaet paa vore Landeveje. Tidligere havde Karetmagerne meget at gøre med at fremstille de almindelige Hestekøretøjer; men efterhaanden som Automobileerne er blevet de fremherskende, er Efterspørgselen efter almindelige Hestekøretøjer gaaet ganske betydeligt ned, og paa et vist Tidspunkt havde jeg den Opfattelse, at Karetmagerfaget var ude i en ret alvorlig kritisk Situation. Men derfor skal det ogsaa fremhæves — og ikke mindst herfra —, at Karetmagerne har forstaaet at tage den Opgave op, som nu kom til at ligge for dem, og er slaaet ind paa en Karosserifabrikation. Og det hævdes fra sagkyndig Side, at de danske Karosserifabrikanter fremstiller Arbejder, som er særdeles gode.

Dette er al Ære værd, og derfor glæder det mig, at man i det foreliggende Lovforslag har taget Hensyn til dette Fag. I den oprindelige Lov var der ikke taget noget Hensyn til den danske Karosserifabrikation. I det Ændringsforslag, som fremkom i December 1924, indsattes der imidlertid en Bestemmelse om, at der kun skulde svares en Trediedel af de Biler, som havde faaet nyt Karosseri. Nu ser jeg til min Glæde, at den højtærede Finansminister foreslaar denne Trediedel nedsat til en Femtedel. Fra forskellig Side har man spurgt, om der ikke var Mulighed for helt at stryge denne Afgift, men i Bemærkningerne til Lovforslaget er det tydeligt fremhævet, at allerede af kontrolmæssige Grunde lader dette sig ikke gøre. Det vil derfor sikkert være nødvendigt at opretholde den Femtedel, som den højtærede Finansminister har foreslaaet.

Den sidste væsentlige Ændring, som er foreslaaet, vedrører det indkomne Beløbs Anvendelse. Under Forhandlingerne i Udvalget om Afgiftsloven om Motorkøretøjer, hvor man, som Tingets ærede Medlemmer vil erindre, gik over til at beskatte disse Køretøjer i Forhold til deres Vejslid, blev det paavist, at de kommunale Vejbudgetter var steget ganske kolossalt i de sidste Par Aar, saaledes at det Beløb, man regner med indkommer ved Afgiftsloven, ikke vil være tilstrækkeligt til Dækning af disse Udgifter. Det glæder mig derfor, at den højtærede Minister her foreslaar, at dette Beløb, der er budgetteret til $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., anvendes i samme Øjemed. De motorkørende, som skal betale denne Afgift, og som i Forvejen ikke er glade ved denne Lov, vil sikkert i alle Tilfælde være glade over, at Pengene anvendes til et Formaal, som dog indirekte kommer dem selv til gode. Den Fordeling,